

تصمیمات محاکم

تصمیم دیوان عالی تمیز فرانسه بر نقض در مورد انتشار تصویرهای مخالف اخلاق حسنه و عفت عمومی

خانۀ کافه رستوران را در حکم به نمایش گذاشتن تصویرهای مخالف اخلاق حسنه قرار داده در صورتیکه نشان دادن تصویر و عکس به منظور خوشحال کردن بینندگان هیچگاه منطبق با منظور قانون که انتشار و نمایش دادن آنهاست نبیند علاوه آشپز خانۀ رستوران از جاهای عمومی (شمار نمبرود)

نظر باینکه ماده مورد استناد محکمه ناظر به جریحه دار ساختن اخلاق حسنه و مخصوصاً نمایش دادن یا اشاعه نقشه ها و تصویرهای مخالف عفت یا مخالف اخلاق حسنه در جاهای عمومی میباشد.

و نظر باینکه برای انطباق مورد ماده مزبور با این دو نفر متهم محکمه چنین استدلال کرده که (چون یک نفر از آنها در مجموعه تصویرها مقداری عکس و صورتهای مخالف عفت جمع آوری کرده بوده و در آشپزخانه کافه رستوران که بریاست بانو ۰۰۰۰ (تهم اول) اداره میشده نه تنها در دسترس دخترهای خدمت کار آنجا گذاشته شده بوده بلکه مشتریان کافه رستوران نیز دسترسی بان مجرمه داشته اند و بانورئیس کافه آن صورتهای عکسها را از لحاظ خوشحال و خوشود کردن آنها برای آنان شرح و بسط میداده و بانوی نام برده باین شخص (تهم دوم) بوسیله متهم سوم که عکاس بوده عکسهای برهنه و اجتناب پذیر دو نفر دختر خدمت کار کافه را با عکس یک دختر دیگر تهیه و در مجموعه مزبور که در دسترس اشخاص متعدد بوده جای داده اند)

ولی نظر باینکه محکمه در این استدلال موضوع نمایش

مطابق قوانین جزائی کشور فرانسه- آنها در دسترس مردم قرار دادن عکسها و تصویرهای اشخاص هر چند به طور مکرر باشد شامل حرم ذکر شده در قانون که منظور در مرتبی و منظر قرار دادن آنهاست بطوریکه همه واردین در یک محل عمومی بتوانند آن را مشاهده کنند نمی باشد.

در موضوع حکم محکمه استیناف ۰۰۰۰ دایر بمحکومیت بانورئیس کافه رستوران بیک نفر دیگر هر یک به شش ماه حبس و ۲۰۰ فرانک جریمه و بیک نفر دیگر بیک ماه حبس و ۱۰۰ فرانک جریمه با اتهام جریحه دار ساختن عفت عمومی و اخلاق حسنه که هر سه نفر در خواست تمیز کرده اند.

دیوان عالی تمیز فرانسه در حکم شماره ۹۴ مورخ ۲۱ اکتبر ۱۹۳۶ چنین رای داده است :

در قسمت در خواست تمیز از طرف بانورئیس کافه رستوران که محکومیت او از لحاظ جریحه دار ساختن عفت عمومی و اخلاق حسنه بوده نظر باینکه هیچگونه اعتراض قانونی از طرف در خواست کننده تمیز ضمیمه عرضحال نشده و حکم مزبور اصولاً و شکلاً طبق صریح مواد قانونی صادر شده بنابراین ابرام میشود.

راجع به دو نفر دیگر که تنها متهم بجریحه دار کردن اخلاق حسنه بوده و محکوم شده اند.

نظر باینکه عمده اعتراض آنها این است که (حکم محکمه استیناف بر خلاف صریح مواد قانونی صادر شده و باین جهت دارای اساس و مبنای قانونی نیست زیرا محکمه مزبور گذاشتن مجموعه (البوم) عکس و تصویر در آشپز

دادن یا اشاعه ذکر شده در ماده استنادی را که یکی از ارکان اساسی و عنصر مهم جرم بشماراست مطابق منظور قانون تعریف و توصیف نگرده در صورتیکه منظور قانون تنها نمایش دادن حالات و احوالات اشخاص نیست بلکه در مرئوس و منظر قرار دادن آن عکسها و صورتها است در جاهای عمومی که مردم آمد و شد میکنند .

بنابراین حکم محکمه استیناف در قسمت محکومیت این دو فقره نقض و در قسمتهای دیگر ابرام و رسیدگی بمحکمه استیناف ۰۰۰۰۰ ارجاع میشود (۰۰۰)

ترجمه از مجموعه آراء تمیز فرانسه شماره ۷-

ماه سپتامبر - اکتبر ۱۹۳۶

تصمیم دیوان عالی تمیز بر ابرام

راعی به ابلاغ حکم غیابی در مورد اعسار از مخارج و عدم لزوم اخطار جداگانه برای رفع نواقص

بموجب ماده ۲۵۴ قانون آزمایشی - ابلاغ واقعی حکم غیابی بمحکوم علیه معتبر است .
بموجب ماده ۲۵۸ قانون نامبرده - در صورت نقص عرضحال اعتراض بر حکم غیابی از طرف محکمه اخطار رفع نواقص بمعارض میشود .

بموجب ماده ۱۱ قانون اعسار مصوب آذر ۱۳۱۳ حکمی که بر اثر تقاضای یک طرف در غیاب طرف دیگر صادر میشود حضوری محسوب است .
بموجب ماده ۱۴ قانون نامبرده - محکوم علیه دعوی اعسار مکلف است پس از ابلاغ حکم مخارج محاکمه را بپردازد و گرنه عرضحال او رد خواهد شد .

یک نفر محکوم علیه غیابی بمحکم مزبور اعتراض کرده و ضمناً خود را معسر معرفی کرده و از پرداخت مخارج معاف دانسته - محکمه بدایت غیباً حکم به رد اعسار او داده و سپس بواسطه عدم تکمیل عرضحال مزبور قرار رد آن را صادر کرده است - محکوم علیه نسبت به قرار مزبور استیناف خواسته - محکمه استیناف پس از رسیدگی چنین رأی داده (ملخص اعتراضات مستأنف بر قرار مستأنف عنه این است که حکم رد اعسار از مخارج محاکمه اعتراض بر حکم غیابی صادر از محکمه بدایت بمستأنف طبق مقررات قانونی ابلاغ نشده تا اینکه بر اثر آن در مقام رفع نقیصه یعنی تأدیه مخارج محاکمه عرضحال اعتراض بر آید و ابلاغ حکم رد اعسار بمحل اقامت او ابلاغ قانونی محسوب نمیشود زیرا در مورد احکام غیابی ابلاغ واقعی حکم

به محکوم علیه غائب شرایط - بهلاوه بافرض اینکه چنین ابلاغی قانونی محسوب شود بایستی طبق ماده ۲۵۸ آزمایش پس از ابلاغ حکم بمعارض جداگانه اخطار شود که نواقص عرضحال اعتراض بر حکم غیابی را رفع کند و چنین اخطاری بهسأ نف نشده است اعتراضات مزبوره موجه و وارد نیست زیرا طبق ماده ۱۱ قانون اعسار حکمی که در غیاب یک طرف بتقاضای طرف دیگر صادر میشود حضوری محسوب و ابلاغ چنین حکمی بمحل اقامت محکوم علیه قانونی بوده و معتبر است و در این مورد اخطار علیحده برای پرداخت مخارج عرضحال اعتراض دعوی اصلی لازم نیست زیرا طبق صریح ماده ۱۴ قانون اعسار که وارد بر ماده ۲۵۸ قانون آزمایشی بوده و در این مورد مناط عدل است در صورت صدور حکم رد اعسار مدعی اعسار مکلف است پس از ابلاغ حکم رد اعسار در ظرف مدت مرقوم در ماده مذکور مخارج دعوی اصلی را بپردازد و الا قرار رد عرضحال مذکور صادر خواهد شد بنابراین قرار مستأنف عنه صحیح و بلا اشکال بوده و تأیید میشود - محکوم علیه تمیز خواسته - شعبه (۴) دیوان عالی تمیز در حکم شماره ۱۳۹۰/۱۸۵۴ بتاريخ ۱۹/۸/۱۶ پس از رسیدگی چنین رأی داده است :

(نظر باینکه قرار مورد شکایت تمیزی مطابق قانون صادر شده و از حیث رعایت قانون و اصول اشکالی که موجب نقض باشد بنظر نمیرسد لذا قرار مزبور بانفاتی آراء مبرم است)

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض در مورد تبرئه متهم به ربودن پول از دست کسی از لحاظ جرم ندانستن آن

حکم شماره ۹۳۹۹ ر ۱۹۸۰ بقاریخ ۱۶۹۹ پس ز رسیدگی چنین رای داده است :

(اعتراضات مدعی عمومی استیناف راجع با براد ضرب بمفاد آنکه دلائل برای اینکه در حین انجام وظیفه و بسبب آن بوده کافی میباشد راجع بماهیت امر وقابن طرح در مرحله تمیزی نیست ولی اعتراض بر اینکه در قسمت ربودن وجه از دست شاکی با احراز عمل محکمه آنرا منطبق باهیچیک از مواد جزائی ندانسته وارد است چه آنکه عمل بطوریکه در نظر محکمه ثابت شده گاملا منطبق با ماده ۲۲۷ قانون مجازات عمومی است بنابراین حکم مزبور در قسمت ایراد ضرب ابرام ولی در قسمت برائت متهم نسبت بر ربودن پول از دست کسی با تمام ماده ۴۳۰ قانون آزمایش نقض میشود ...)

بوجب ماده ۲۲۷ قانون مجازات - در سایر موارد که سرقت مقرون به شرایط مقرر در ماده ۲۲۲ تا ۲۲۶ نباشد جزای مرتکب حبس تادیبی از دو ماه تا دو سال است کسی با اتهام ایراد ضرب و جرح بمامور دولت حین انجام وظیفه باستناد ماده ۱۶۶ و ربودن مقداری پول از دست کسی مورد تعقیب واقع محکمه جنائی در قسمت اول از لحاظ عدم ثبوت ایراد ضرب و جرح حین انجام وظیفه مورد را منطبق با قسمت اخیر ماده ۱۷۳ دانسته و متهم را به پنج ماه حبس تادیبی محکوم و در قسمت ربودن پول چون عمل را باهیچیک از مواد قوانین مجازات منطبق ندانسته متهم را تبرئه کرده است - مدعی العموم از حکم مزبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۵) در

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد مجازات متهم بر ورود اجناس ممنوع

قسمت شرکت عرضحال داده محکمه جنحه در قسمت تبرئه از شرکت قرار را تأیید کرده و در قسمت معاونت قرار را فسخ و متهم را تبرئه کرده است - اداره گمرک در هر دو قسمت استیناف داده - محکمه استیناف در قسمت استیناف از تأیید قرار تبرئه از شرکت بااستناد ماده (۱) نظامنامه و ماده (۷) قانون مجازات قاچاق عرضحال را از لحاظ آنکه قابل استیناف نبوده رد کرده و در قسمت حکم تبرئه از جرم معاونت چنین رای داده است (اگرچه دلیلی بر اینکه متهم بر آورد کردن جنس مزبور بیکی از طرق مذکور در ماده ۲۸ قانون مجازات عمومی معاونت کرده باشد موجود نیست ولیکن چون بموجب اظهارات شهود متهم دارای جنس ممنوع بوده و با اعلان اجناس ممنوع الورد سال ۱۳۱۵ و ۱۳۱۶ و با اینکه از یکسال قبل هرگز فروش اجناس ممنوعه عین و اعلان

بوجب ماده ۳۹ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مجازات ورود یا صدور اشیاء ممنوع علاوه بر ضبط مال پرداخت دو برابر جریمه و حبس تادیبی از دو ماه تا دو سال است .

بوجب ماده ۲ قانون فروش اجناس ممنوع - اجناسیکه پس از مدت مقرر در اعلان ترکز (در محلیکه اداره تجارت برای فروش معین کرده) بمراکز معینه تسلیم نشود نزد هر فروشنده یافت شود قاچاق محسوب و طبق قانون مجازات مرتکبین قاچاق تعقیب خواهد شد کسی با اتهام شرکت در فروش جنس ممنوع مورد تعقیب اداره گمرک واقع ویس از صدور قرار توقیف از طرف مستنطق بعنوان معاونت در قاچاق در قبال جریمه و تبرئه متهم از جهة شرکت در جرم - متهم عرضحال برائت به محکمه جنحه داده و اداره گمرک نیز از جهة تبرئه در

شده آنها را بر کف فروش اجناس ممنوعه نبرده و به دیگران فروخته از این جهت مجرم است و عملش منطبق بر ماده ۲ قانون راجع به فروش اجناس ممنوعه مصوب ۱۶ شهریور ۱۳۱۴ و ماده ۳۹ قانون مجازات مرتکبین قاچاق و بظایر این حکم مستأنف عنه فسخ و متهم برطبق آن ماده و ماده ۴۲ قانون مجازات مرتکبین قاچاق بدو ماه و یک روز حبس تأدیبی و تأدیبه نه هزار و یکصد ریال جزای نقدی به علاوه صدی سی جریمه مزبوره محکوم میشود)

متهم از حکم مزبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۵) در حکم شماره ۹۳۳۰/۹۸۳۳ تاریخ ۱۶/۹/۱۶۹۷ پس از رسیدگی چنین رای داده است :

(ماده استنادیه محکمه یعنی ماده ۲ قانون راجع به فروش اجناس ممنوعه مصوب ۱۶ شهریور ۱۳۱۴ نظر

تصمیم دیوان عالی تمیز

بررد درخواست اعاده محاکمه در مورد استناد مجدد محکوم علیه به بی تقصیری خود

بموردی است که پس از ممنوعیت جنس و نشر اعلان تمیز کن فروش انبیا ممنوعه در محل معین و انقضاء مهلتیکه معین شده جنس ممنوع در نزد فروشنده یافت شود و شامل اینگونه موارد که بشهادت شهود ثابت شود که متهم مقداری از جنس مزبور داشته و بمصرف رسانده است نخواهد بود و چون معاونت متهم در وارد کردن ابریشم مصنوعی بداخله کشور که اصل دعوی جزائی بوده و تا آخرین جلسه محاکمه استینافی در اطراف آن بحث میشده بظهور نرسیده و از طرف اداره گمرک هم اعتراضاتی که شده راجع بمدر بسته های ابریشم است و راجع بموضوعات معاونت در قاچاق اظهاری نشده و عملی که در نظر محکمه ثابت شده بشرحیکه گذشت منطبق بر ماده استنادیه نمیشود حکم معین عنه با استناد بفق ۳ ماده ۴۳۸ قانون اصول محاکمات جزائی نقض بلا ارجاع میشود)

بدوی تصدیق نموده اند که راننده اتومبیل تقصیر نداشته ۳ - بعد از وقوع این قضیه اداره شمشک با اداره طرق نوشته که تا جاده شمشک اصلاح نشود مانع از حرکت اتومبیل خراهند شد

۴ - اشخاصی که در موقع تصادف اتومبیل حضور داشته اند بشرح گزارش امنیه تصدیق بی تقصیری مشارالیه را نموده اند که بالنتیجه با استناد جز ۳ ماده ۴۶۶ اصول محاکمات جزائی بجهات مذکوره تقاضای تجویز اعاده محاکمه نموده و حال آنکه جزء سوم از ماده مزبور ناظر بمواردی است که پس از صدور حکم قطعی بر محکومیت متهم دلائل قابل توجه جدیدی بر بی تقصیری متهم غیر از آنچه سابقاً مورد استناد بوده و یا مورد نظر محکمه واقع شده باشد بدست بیاید و جهات فوق الذکر از این قبیل نیست و منطبق با مورد نمیشود لذا استدعای تجدین اعاده محاکمه با اتفاق آراء رد میشود)

طبق شق ۳ ماده ۴۶۶ اصول محاکمات جزائی - در مواردیکه ثابت شود که مقصر بی تقصیر بود یا آنکه جزائی که برای او معین شده بواسطه اشتباه حکام عدلیه قانوناً متناسب با تقصیر او نیست - اجازه اعاده محاکمه داده میشود.

کسی که مجرم بی مبالاتی با استناد ماده ۱۷۷ قانون مجازات محکوم به ششماه حبس تأدیبی شده عرضحال اعاده محاکمه بدیوان عالی تمیز داده شعبه (۲) پس از رسیدگی بشرح حکم شماره ۳۶۳/۱۰۳۳۳ تاریخ ۱۶/۹/۱۶۹۷ چنین رای داده است :

(نظر باینکه آنچه را محکوم علیه بشرح لایحه موجب اعاده محاکمه قرار داده خلاصه عبارت است از :
 ۱ - مطابق پرونده بدای گزارش اداره امنیه که بدو ایثار که بدایت داده حاکی اندک که افتادن اتومبیل در اثر تصدنگی راه بوده
 ۲ - متخصصین فنی بشرح ورقه پیوست پیرونده